

De 4-jarige Dieuci poseert voor de pers met de verblijfsvergunning die staatssecretaris Albayrak (in wit pak) hem heeft overhandigd. Foto Marcel van den Bergh / de Volkskrant

Dieuci (4) komt zijn 'stukje plastic' halen

Reportage

Een Congolees gezin uit Den Bosch krijgt als eerste de pardonpasjes uitgereikt.

Van onze verslaggeefster
Eveline Domevscek

DEN BOSCH 'Wat is dit? Een stukje plastic, hè?', zegt staatssecretaris Albayrak van Justitie terwijl ze vooroverbuigt en de 4-jarige Dieuci zijn verblijfsvergunning voor-

houdt. Als hij het pasje aanneemt, kijkt hij breed lachend van de staatssecretaris naar de massaal toegestroomde pers. Dieuci (net als zijn vader strak in pak) en zijn familie ontvingen woensdag in het stadhuis van Den Bosch als eerste gezin in Nederland een verblijfsvergunning dankzij de pardonregeling van het nieuwe kabinet.

Veertien jaar geleden vluchtten vader Viperio (nu 39), moeder Koyande (38) en hun dochter Mauwa (20) vanuit Kinshasa naar Nederland. De Congolese hoofdstad had

zwaar te lijden onder de burgeroorlog en het wrede beleid van president Mobutu. Na twee jaar in verschillende asielzoekerscentra te hebben gewoond, vestigde het jonge gezin zich in Den Bosch. Het gezin wil niet kwijt waarom het is gevlucht. 'Ik wil niet meer aan de afgelopen jaren denken. Ik wil alleen nog maar vooruitkijken', zegt vader Viperio. Hij lacht: 'Nu ben ik een Bosschenaar'.

'Dit is de belangrijkste daad na de honderd dagen van het kabinet', zegt Albayrak over de pardon-

regeling. Om het begin van de uitgifte van de pardonpasjes te accentueren, trommelde ze de pers op. Albayrak schat dat zo'n 30 duizend mensen recht hebben op een vergunning. Inmiddels hebben meer dan duizend mensen een uitnodiging ontvangen om deze zomer hun vergunning op te halen.

Mauwa ziet er woensdag feestelijk uit. 'Het ergste was dat ik naar school wilde maar niet mocht. Nu mag het eindelijk. Na de zomer begin ik aan de opleiding tot secretariaal medewerker. Althans, ik moet

me nog aanmelden. Ik wilde eerst mijn pardonpasje', zegt ze met een licht Brabants accent.

Volgens Mauwa heeft haar vader het de afgelopen veertien jaar het zwaarst gehad. 'Hij heeft altijd veel gewerkt maar hier kon hij niets.' De oud-boekhouder kreeg geen verblijfsvergunning omdat hij niet meer wilde terugkeren naar zijn thuisland om een visum te halen. Nu heeft hij zijn pasje dan toch. Met glinsterende ogen zegt hij: 'Ik ga werken. Die baan komt vanzelf. Ik heb al veel contacten.'